

РЕШЕНИЕ

№ 1919

гр. София, 25.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 05.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **648** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. чл.63, ал. 4 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба,вх.№ 254/06.01.2014г. на АССГ, от П. А. А. - [населено място], [улица], против Заповед за задържане на лице № 38/8 от 29.12.2013г. на полицейски орган при 05 РУП-С..

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна поради противоречие с материалния закон. Поддържа се, че липсват фактически и правни основания за издаването на оспорения акт, тъй като не е налице нито една от посочените в чл.63, ал.1 ЗМВР хипотези.

Ответникът – полицейски орган при 05 РУП, не се явява, не се представлява и не взема становище по жалбата.

СГП- редовно уведомена не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 28.12.2013 г. около 21,35 ч. група полицаи от 05 РУП-СДВР при обход на маршрута по [улица]и [улица]забелязват лице от мъжки пол, което видимо се смутило при вида на патрулния автомобил, при което е спряно от полицаите за проверка. След снемане на самоличността се установило, че лицето е жалбоподателя

П. А. А. и е с полицейска регистрация К-2,3 . Същият е отведен в 05 РУП-СДВР, след което е съставен протокол по чл.56 ЗМВР и са снети писмени обяснения от задържания.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения четиринадесетдневен срок по чл.149, ал.1 АПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

От доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е задържан по повод постъпил ЗМ-3288 за извършен грабеж по смисъла на чл.198 НК. Не е предвидено нормативно изискване за излагане на конкретни обстоятелства като основания за задържане на лицето. Не е необходимо данните за извършено престъпление да са пълни или категорично да уличават лицето в извършеното престъпление, тъй като дейността на полицейските органи, съгласно чл. 58 ЗМВР, е да предотвратяват и разкриват престъпления. Приложението на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е в рамките на оперативната самостоятелност на полицейските органи, с оглед преценката за наличието на връзка между задържаното лице и извършеното престъпление. Обстоятелството, че впоследствие жалбоподателят не е бил привлечен в качеството на обвиняем, е ирелевантно към законосъобразността на обжалваната заповед. Въз основа на горното съдът намира, че оспорената заповед е издадена в съответствие с изискванията на материалния закон.

Като индивидуален административен акт заповедта по чл. 63, ал. 1 от ЗМВР следва да съдържа изброените в нормата на чл. 63, ал. 2 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи /ППЗМВР/ реквизити. Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия и в изискуемата от закона форма и съдържание.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя за противоречие с материалния закон. Разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР регламентира правомощието на полицейските органи да задържат за 24 часа лица, за които има данни, че са извършили престъпление. Задържането е принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 от ЗАНН, която има за цел да предотврати възможността лицето да извърши престъпление или да се укрие. В изпълнение на тези правомощия и във връзка с постъпил ЗМ-3288 полицейските органи са осъществили предвиденото в чл.63, ал.1, т.1 ЗМВР задържане при правилно приложение на материалния закон.

Неоснователно е и оплакването за липса на мотиви в оспорената заповед. Съдебната практика по въпроса относно излагането на мотиви в друг документ, извън оспорения, е постоянна и започва с Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС. Тази практиката мотивите да съществуват в документ, съставен от друг орган преди издаването на обжалвания индивидуален административен акт, се прилага постоянно и не противоречи на закона. В настоящия случай фактическите съображения, изложени и в докладна записка, рег.№ 56808/29.12.2013 г., също следва да бъдат взети предвид като такива обосноваващи прилагането на административната мярка, т.е. за мотиви и фактически основания в настоящия случай следва да се считат тези, изложени в докладната записка. В този смисъл е и константната практика на ВАС /Решение № 1824/10.02.2014 г., постановено по адм.д. № 5608/2013г./

С оглед на изложеното обжалваната заповед като законосъобразна следва да бъде оставена в сила.

При този изход на спора съдът не присъжда разноси в полза на ответника, предвид че такива не са поискани.

Мотивиран така, и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 20 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. А. А. - [населено място], [улица], против Заповед за задържане на лице № 38/8 от 29.12.2013г. на полицейски орган при 05 РУП-С..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: